

villighed i Retning af Tid og Kræfter, er en Institution i stadig Fremgang og stadig Udvikling.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (P. Knudsen) nævnedes vel nogle Tal i Gaar paa de Medlemmer, som aarlig udmelde sig af Sygekasserne, men det ærede Medlem bør vide, at omtrent det samme Antal Medlemmer melder sig ind igen. Det er Tordenskjolds Soldater, det ærede Medlem manøvrerer med. Blandt de unge Mennesker er der ikke saa faa, som melde sig ud i nogen Tid, og som melde sig ind igen; naar de flytte til et andet Sogn, melde de sig ud, men melde sig ind igen i den Sygekasse, som findes, hvor de flytte hen. Selvfølgelig er der enkelte, der blive udenfor, men saa er der mange andre, der træde ind i Stedet. Og faktisk er det, at Medlemsantallet i vore Sygekasser er i stadig Stigning. Jeg skal dokumentere dette ved nogle faa Tal.

Ved Udgangen af Aaret 1907 fandtes der i alt i de anerkendte Sygekasser 552,660 voksne, ubemidlede, nydende Medlemmer i en Alder af over 15 Aar, det svarer til 31,6 pCt. af hele den danske Befolkning over 15 Aar. I Aaret 1901 var Procentantallet kun 20,3, i de følgende Aar steg det saaledes: I 1902 til 22,2 pCt., i 1903 til 24,0 pCt., i 1904 til 25,7 pCt., i 1905 til 27,07 pCt., i 1906 til 29,7 pCt., og, som jeg nævnte før, i 1907 til 31,6 pCt. af hele Befolkningen over 15 Aar. Ærede Medlemmer ville heraf se, at Sygekasserne ere i jævn og stadig Udvikling og møde større og større Tilslutning hos den ubemidlede Befolkning, og der er derfor aldeles ingen Anledning til at begynde nu paa bar Bund eller at omstyrte hele denne Institution, der paa en saa smuk Maade har udviklet sig, og som Staten jo har taget under Armene ved at yde de Bidrag, som ifølge Loven ydes til de anerkendte Sygekasser her i Landet.

Men hertil kommer jo, at det foreliggende Lovforslag vil faa en uhyre stor finansiel Rækkevidde. Jeg har ikke hørt af Forslagsstillerne, hvad de mene, dette Lovforslag vil koste; det er ogsaa meget vanskeligt at komme til Klarhed over; der er saa mange ubekendte Faktorer at regne med i dette Lovforslag.

Forslaget gaar jo i Almindelighed ud paa, at alle „ubemidlede her i Landet bosatte syge, der behandles af en af det offentlige ansat eller antagen Læge eller af en saadan henvises til Behandling paa et offentligt Sygehus (Stats- eller Kommune-hospital), have Ret til vederlagsfri Behand-

ling, heri indbefattet Lægehjælp, Sygehuspleje, Medicin, Bade, Massage, Bandager og lignende samt nødvendige styrkende Næringsmidler, uden at dette betragtes som Fattighjælp eller medfører dennes Følger.“ Men det er ikke blot ubemidlede i almindelig Forstand, dette Lovforslag tager Sigte paa. Lovforslagets § 2 gaar jo langt videre, idet det i denne Paragraf hedder, at „Personer, der ere saaledes stillede, at deres eller deres Forsørgeres økonomiske Forhold i væsentlig Grad vilde forringes, dersom de af egne Midler skulde afholde Udgifterne ved den i nærværende Lov nævnte Sygebehandling“, ville komme ind under Lovens Bestemmelser.

Jeg har henvendt mig til Statens statistiske Bureau og spurgt, om der ikke var nogen Mulighed for, at jeg kunde faa i alt Fald tilnærmelsesvis et Overblik over de virkelige Udgifter, der vilde resultere af det her foreliggende Lovforslag. Statens statistiske Bureau har da ment, at man som ubemidlede Personer over 15 Aar kunde paaregne et Tal af ca. 1,450,000. Og naar man spørger, hvad ville Udgifterne kunne antages at beløbe sig til gennemsnitlig aarlig, har man ment, at naar man tager Hensyn til de Udgifter, der nu afholdes gennemsnitlig af de anerkendte Sygekasser, turde man sætte Udgiften til 7 Kr. aarlig pr. Individ. Men 7 Kr. Gange 1,450,000 vil give en Udgift af over 10 Mill. Kr. aarlig. Men hertil kommer endvidere, at dette Tal jo maa forhøjes af Hensyn til de Personer, der omtales i Lovforslagets § 2, og som ikke gaa ind under Begrebet „absolut ubemidlede“, men hvis Kaar dog ere saaledes, at de ikke uden betydelige Afsavn i deres Fornødenheder selv kunne afholde de Udgifter, der ere forbundne med deres Sygepleje og Sygehjælp. Hvor stort et Beløb det kan andrage, er det mig umuligt at sige, men det er ganske klart, at dette Lovforslags Gennemførelse sikkert vilde medføre en aarlig Udgift af over 12 Mill. Kr. til at begynde med.

Disse Udgifter skulle jo afholdes forskudsvis af Kommunekasserne, og derefter skulde Staten godtgøre Kommunekasserne tre Fjerdedele af det samlede Beløb. Det bliver en stor Udskrivning for Kommunekasserne, naar de i Fremtiden skulle lægge deres Budget med det for Øje, at de forskudsvis skulle udrede en saa stor Sum, som de i nogen Tid skulle staa i Forskud for, inden de kunne faa det refunderet af Statskassen. Men jeg anser det heller ikke for fornødent at paalægge Befolkningen saa store Byrder, da jeg mener, at